

2. Η ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΑΡΧΙΖΕΙ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Ἐλθετε οπίσω μου, και θέλω σας κάμει α-
λειίς ανθρώπων.» Ματθαίον 4/δ' 19.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ματθ. 3/γ' 1-12,
Β' Πέτρ. 1/α' 19, Φιλιπ. 2/β' 5-8, Ματθ. 4/δ' 1-12, Ησ. 9/θ' 1,2,
Ματθ. 4/δ' 17-22.

Οι περισσότεροι άνθρωποι προβληματίζονται σχετικά με το νόημα και τον σκοπό της ζωής, καθώς επίσης και με το πώς πρέπει να ζουν.

«Δεν είχα καταλάβει ποιο ήταν το νόημα της ζωής», είπε ένας δεκαεπτάχρονος χρήστης ουσιών. «Ακόμη, δεν το έχω καταλάβει, νόμιζα πως όλοι οι άλλοι το είχαν αντιληφθεί, και ότι μόνο εγώ δεν το είχα καταλάβει. Στα αλήθεια πίστευα πως όλοι ήξεραν τον λόγο της ύπαρξης μας, και ότι όλοι ήταν χαρούμενοι εκτός από εμένα.»

Ο Paul Feyerabend ένας Αυστριακός συγγραφέας και επιστημονικός φιλόσοφος γράφει στην αυτοβιογραφία του: «Και έτσι η μία μέρα διαδέχεται την άλλη, χωρίς να είναι ξεκάθαρο γιατί πρέπει να ζούμε.»

Τις απαντήσεις για τις πιο δύσκολες ερωτήσεις της ζωής μπορούμε να τις βρούμε στην Αγία Γραφή, στη ζωή του Ιησού Χριστού και σε όλα όσα έχει κάνει για εμάς. Αυτήν την εβδομάδα θα εξετάσουμε την αρχή της επίγειας διακονίας του Ιησού, μιας διακονίας που από μόνη της δίνει νόημα στη ζωή μας.

Κυριακή 3 Απριλίου

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ ΚΑΙ Η «ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΛΗΘΕΙΑ»

Το Ματθ. 3/γ' ξεκινά με τα λόγια του Ιωάννη του Βαπτιστή, «Μετανοείτε» (Ματθ. 3/γ' 2). Ο Θεός, βέβαια, καλούσε την ανθρωπότητα σε μετάνοια από τον καιρό της Πτώσης! Μετανοήστε, δεχθείτε τη συγχώρεσή Μου, αφήστε τις αμαρτίες σας και θα βρείτε λύτρωση και ανάπαυση στη ψυχή σας.

Και παρά τη διαχρονικότητα του μηνύματος, ο Ιωάννης προσθέτει την «παρούσαν αλήθειαν» (Β' Πέτρ. 1/α' 12), ένα μήνυμα για τους ανθρώπους εκείνης της εποχής.

Διαβάστε Ματθ. 3/γ' 2,3. Ποια ήταν η «παρούσα αλήθεια» που ο Ιωάννης κήρυττε μαζί με την κλήση για μετάνοια, βάπτισμα και εξομολόγηση; Δείτε επίσης Ματθ. 3/γ' 6.

.....
.....
.....

Ο Ιωάννης συνεχώς έκανε αναφορές στα κείμενα της Παλαιάς Διαθήκης. Προφητείες της Παλαιάς Διαθήκης επαναλαμβάνονται στην Καινή: ο Ιησούς, ο Παύλος, ο Πέτρος και ο Ιωάννης, όλοι αναφέρονται στην Παλαιά Διαθήκη για να επικυρώσουν, να εξηγήσουν, ακόμη και να αποδείξουν όσα γίνονται στην Καινή. Δεν πρέπει να μας εκπλήσσει το ότι ο Πέτρος είπε «έχομεν βεβαιότερον τον προφητικόν λόγον» (Β' Πέτρ. 1/α' 19) αναφερόμενος στη διακονία του Ιησού, παρά τα θαύματα που είχε δει προσωπικά.

Διαβάστε Ματθ. 3/γ' 7-12. Τι μήνυμα έχει ο Ιωάννης για τους ηγέτες; Πέρα από τις επιπλήξεις, τι ελπίδα τους δίνεται;

.....
.....

Προσέξτε ότι ο Ιησούς έχει την κεντρική θέση στο κήρυγμα του Ιωάννη. Τα πάντα σχετίζονται με το Ποιος είναι ο Ιησούς και ποιο είναι το έργο Του. Στη διακήρυξη του ευαγγελίου, ο Ιωάννης μίλησε για τον τελικό διαχωρισμό μεταξύ σιταριού και ζιζανίων και ότι αυτός ο διαχωρισμός θα γίνει από Εκείνον για τον Οποίον έχουν μιλήσει οι προφήτες. Έτσι, βλέπουμε τη στενή σχέση του ευαγγελίου με την κρίση. Επίσης, εδώ έχουμε ένα παράδειγμα του ότι η πρώτη και η δεύτερη έλευση του Ιησού εμφανίζονται στην Αγία Γραφή ως ένα γεγονός, καθώς ο Ιωάννης μιλώντας για την πρώτη έλευση αναφέρεται επίσης και στην δεύτερη.

Δευτέρα 4 Απριλίου

Η ΑΝΤΙΘΕΣΗ ΣΤΗΝ ΕΡΗΜΟ

Ματθαίον 4/δ' 1

Ο Σατανάς, είδε Εκείνον που γνώριζε ως Υιό του Θεού, ότι ταπεινώθηκε και πήρε ανθρώπινη μορφή για να σώσει την ανθρωπότητα. Ήταν Εκείνος με τον Οποίο πολέμησε στον ουρανό, και τον έδιωξε μαζί με τους αγγέλους του (δείτε Αποκ. 12/ιβ' 7-9). Και τώρα, ο Ιησούς ήταν ένας αδύναμος άνθρωπος, μόνος στην σκληρή έρημο χωρίς καμία, εμφανή υποστήριξη. Σίγουρα, τώρα θα ήταν ευκολότερος στόχος.

«Όταν ο Σατανάς και ο Υιός του Θεού για πρώτη φορά βρέθηκαν αντιμέτωποι σε διαμάχη, ο Χριστός ήταν αρχηγός των ουρανίων ταγμάτων. Ο Σατανάς, ο αρχηγός της επανάστασης αποβλήθηκε από τον ουρανό. Τώρα φαίνονταν σαν να είχαν αντιστραφεί οι όροι και ο Σατανάς εκμεταλλεύτηκε όσο μπορούσε τη φαινομενική υπεροχή του.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 90.

Τι αντίθεση! Ο Εωσφόρος ήθελε να γίνει «όμοιος του Υψίστου» (Ησ. 14/ιδ' 14), ενώ ο Ιησούς «εαυτόν εκένωσε» (Φιλιπ. 2/β' 7) από την δόξα του ουρανού. Εδώ, βλέπουμε την τεράστια διαφορά μεταξύ εγωισμού και ανιδιοτέλειας, την τεράστια διαφορά μεταξύ αγιότητας και αμαρτίας.

Συγκρίνετε Ησ. 14/ιδ' 12-14 με Φιλιπ. 2/β' 5-8. Τι λένε αυτά τα εδάφια για την διαφορά μεταξύ του χαρακτήρα του Ιησού και του Σατανά;

.....
.....
.....
.....

Φανταστείτε τους αγγέλους που γνώριζαν τον Ιησού με όλη Του τη δόξα, να βλέπουν τώρα αυτούς τους δύο εχθρούς αντιμέτωπους σε μία διαφορετική μάχη. Μπορεί εμείς να γνωρίζουμε το πώς εξελίχθηκε η μάχη αυτή, οι άγγελοι όμως – και όλος ο ουρανός – δεν γνώριζαν, και έτσι θα πρέπει να παρακολούθησαν τη μάχη αυτή με αμείωτο ενδιαφέρον.

ΣΚΕΨΗ: Ο Σατανάς ύψωσε τον εαυτό του. Ο Ιησούς, αντιθέτως, ταπεινώθηκε μέχρι θανάτου. Τι μπορούμε να διδαχθούμε από αυτήν την τόσο έντονη αντίθεση, και πώς μπορούμε να υιοθετήσουμε την σωστή συμπεριφορά στη ζωή μας; Πώς πρέπει να επηρεάσει τον τρόπο που παίρνουμε αποφάσεις, ιδιαίτερα όταν εμπλέκεται το εγώ μας;

Τρίτη 5 Απριλίου

Ο ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ

Διαβάστε Ματθ. 4/δ' 1-12. Γιατί έπρεπε να το περάσει αυτό ο Ιησούς; Τι σχέση έχει αυτή η ιστορία με την σωτηρία; Πώς μπόρεσε ο Ιησούς να υπομείνει αυτούς τους έντονους πειρασμούς, δεδομένου των συνθηκών; Τι δείχνει αυτό για το πώς πρέπει να υπομένουμε τους πειρασμούς;

.....
.....
.....

Στο Ματθ. 4/δ' 1 διαβάζουμε κάτι που μας παραξενεύει: το Πνεύμα είναι αυτό που οδηγεί τον Ιησού στην έρημο για να πειραστεί από τον Διάβολο. Υποτίθεται ότι πρέπει να προσευχόμαστε να μην οδηγηθούμε στον πειρασμό. «Και μη φέρης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ελευθέρωσον ημάς από του πονηρού» (Ματθ. 6/ς' 13). Γιατί τότε το Άγιο Πνεύμα οδήγησε εκεί τον Ιησού;

Το σημείο κλειδί βρίσκεται στο προηγούμενο κεφάλαιο, όταν ο Ιησούς πηγαίνει στον Ιωάννη για να βαπτιστεί. Βλέποντας πόσο διστακτικός ήταν ο Ιωάννης, ο Ιησούς λέει, «Άφες τώρα, διότι ούτως είναι πρόπον εις ημάς να εκπληρώσωμεν πάσαν δικαιοσύνην» (Ματθ. 3/γ' 15). Για να εκπληρώσει κάθε δικαιοσύνη, να κάνει δηλαδή ό,τι χρειαζόταν για να γίνει το τέλει παράδειγμα μεταξύ των ανθρώπων και ο τέλειος αντιπρόσωπος, έπρεπε να βαπτιστεί παρότι ήταν αναμάρτητος.

Στους πειρασμούς στην έρημο, ο Ιησούς έπρεπε να περάσει από τον δρόμο που πέρασε και ο Αδάμ. Χρειαζόταν τη νίκη ενάντια στον πειρασμό που κανένας άλλος δεν κατάφερε να επιτελέσει. Και έτσι, «ο Χριστός θα επανόρθωνε την αποτυχία του Αδάμ» (Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 87,88) και μάλιστα σε χειρότερες συνθήκες από ό,τι ο Αδάμ.

Με αυτήν τη νίκη ο Ιησούς έδειξε πως δεν υπάρχει καμία δικαιολογία για την αμαρτία, και ότι την ώρα του πειρασμού μπορούμε να νικήσουμε μέσω της πίστης και της υποταγής. Όπως διαβάζουμε, «Αντιστάθητε εις τον διάβολον, και θέλει φύγει από σας. Πλησιάσατε εις τον Θεόν, και θέλει πλησιάσει εις εσάς» (Ιακ. 4/δ' 7,8).

ΣΚΕΨΗ: Πώς αυτή η περίπτωση, όπου φαίνεται τόσο έντονα ότι δεν υπάρχει καμία δικαιολογία για την αμαρτία, μας δείχνει την ανάγκη μας για την δικαιοσύνη του Χριστού; Φανταστείτε να έπρεπε να σταθούμε μπροστά στον Θεό χωρίς τη δικαιοσύνη του Χριστού! Τι ελπίδα θα είχαμε;

Τετάρτη 6 Απριλίου

ΓΗ ΖΑΒΟΥΛΩΝ ΚΑΙ ΝΕΦΘΑΛΕΙΜ

Στον Ματθ. 4/δ' 12 διαβάζουμε για τη φυλάκιση του Ιωάννη, η οποία σήμανε το τέλος της διακονίας του και την έναρξη της διακονίας του Ιησού. Στο εδάφιο δεν αναφέρεται το γιατί ο Ιησούς, μόλις άκουσε τα νέα για τον Ιωάννη, επέλεξε τότε να πάει στη Γαλιλαία. (Δείτε επίσης Μάρκο 1/α' 14-16 και Λουκά 4/δ' 14.) Ίσως, ήθελε να αποφύγει τη δημοσιότητα όσο κήρυττε ο Ιωάννης, ενώ μετά τη φυλάκισή του «ανεχώρησεν» για να ξεκινήσει τη δική Του διακονία. Διαβάστε Ματθ. 4/δ' 13-16 (δείτε επίσης Ησ. 9/θ' 1,2) για την διαμονή του Ιησού στην περιοχή Ζαβουλών και Νεφθαλείμ. Τι μας λένε αυτά τα εδάφια για την διακονία του Ιησού;

.....

.....

.....

Ο Ζαβουλών και ο Νεφθαλί ήταν δύο από τους γιούς του Ιακώβ (δείτε Γέν. 35/λε' 23-26), και οι απόγονοί τους έγιναν δύο φυλές που εγκαταστάθηκαν στην όμορφη βόρεια περιοχή. Δυστυχώς, αυτές οι δύο φυλές ανήκαν στις δέκα φυλές που εγκατέλειψαν την πίστη τους στον Θεό και στράφηκαν στα εγκόσμια. Πολλοί προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης κήρυξαν κατά της αμαρτωλής και κοσμικής τους κατάστασης. Η κακία τους, τους οδήγησε στην καταστροφή από τους Ασσύριους και στον διασκορπισμό τους στον τότε γνωστό κόσμο. Έτσι, Εθνικοί εγκαταστάθηκαν στο Ισραήλ και η Γαλιλαία ήταν ένας σύμμεικτος και σε σύγχυση τόπος. Όμως ανεξάρτητα από τα προβλήματα που εμφανίστηκαν στην Γαλιλαία, υπήρχε αυτή η όμορφη προφητεία στον Ησαΐα: «Γη Ζαβουλών και γη Νεφθαλείμ, κατά την οδόν της θαλάσσης, πέραν του Ιορδάνου, Γαλιλαία των εθνών. Ο λαός ο καθήμενος εν σκότει είδε φως μέγα, και εις τους καθημένους εν τόπω και σκιά θανάτου, φως ανέτειλεν εις αυτούς» (Ματθ. 4/δ' 15,16). Με άλλα λόγια, εκεί όπου υπήρχε μεγάλη ανάγκη, όπου οι άνθρωποι ήταν ακαλλιέργητοι πνευματικά, εκεί πήγε ο Ιησούς να ζήσει μαζί τους και να τους υπηρετήσει. Βλέπουμε την προθυμία του Ιησού να ταπεινωθεί για χάρη των άλλων. Εδώ επίσης βλέπουμε πόσο βασικό ρόλο είχε η Παλαιά Διαθήκη στη διακονία του Ιησού.

ΣΚΕΨΗ: Πώς μπορούμε να αποφύγουμε τον πειρασμό να θεωρήσουμε κάποιους ανθρώπους ανάξιους των προσπαθειών μας για διακονία και μαρτυρία; Πού βρίσκεται το λάθος σ' αυτήν τη συμπεριφορά;

Πέμπτη 7 Απριλίου

Η ΚΛΗΣΗ ΤΩΝ ΨΑΡΑΔΩΝ

«Μετανοείτε, διότι πλησίασεν η βασιλεία των ουρανών» (Μαθ. 4/δ' 17). Όπως ο Ιωάννης, ο Ιησούς ξεκίνησε τη διακονία Του με κάλεσμα σε μετάνοια. Γνώριζε την κατάσταση των ανθρώπων και την ανάγκη να μετανοήσουν και να γνωρίσουν τον Θεό. Γι' αυτό δεν πρέπει να μας εκπλήσσει που η πρώτη δημόσια διακήρυξη του Ιησού, τουλάχιστον όπως μας αναφέρει ο Ματθαίος, ήταν για μετάνοια.

Διαβάστε Μαθ. 4/δ' 17-22. Τι μας λένε αυτά τα εδάφια για το αντίκτυπο αυτής της κλήσης στη ζωή μας;

.....
Στη ξεχασμένη γη της Γαλιλαίας, ο Ιησούς συνάντησε τέσσερις άνδρες που ασχολούνταν με την αλιεία.

Προφανώς αυτοί οι άνδρες ενδιαφέρονταν για τον Θεό μιας και οι δύο εξ αυτών ήταν μαθητές του Ιωάννη του Βαπτιστή. Αλλά προς έκπληξή τους, ο Ιωάννης τους παρέπεμψε σε έναν άλλον νέο από τη δική τους περιοχή.

Αυτοί οι άνδρες πλησίασαν τον Ιησού τον Ναζωραίο και ζήτησαν να μείνουν κοντά Του (δείτε Ιωάν. 1/α'). Εκείνη την εποχή έτσι συνηθιζόταν: οι άνδρες πλησίαζαν έναν ραβί και του ζητούσαν να τον ακολουθήσουν. Στο τέλος όμως, ο ραβί αποφάσισε ποιοι θα ήταν οι μαθητές του. Και όταν ένας ραβί σου ζητούσε να γίνεις μαθητής του, αυτό ήταν πολύ συναρπαστικό.

Πολλοί νομίζουν πως όταν ο Ιησούς κάλεσε τους μαθητές στη θάλασσα ήταν η πρώτη τους συνάντηση μαζί Του. Ξέρουμε όμως από το Ιωάννη 1-5/α'-ε' πως αυτοί οι άνδρες, ανά διαστήματα, έμεναν κοντά στον Ιησού περίπου για έναν χρόνο.

«Ο Ιησούς διάλεξε αμαθείς ψαράδες γιατί αυτοί δεν είχαν εκπαίδευτεί σύμφωνα με τις παραδόσεις και τις πλανημένες συνήθειες της εποχής τους. Ήταν άνθρωποι με περιορισμένες ικανότητες και ήταν ταπεινοί και επιδεικτικοί για μάθηση – άνθρωποι τους οποίους μπορούσε να καταρτίσει για το έργο Του. Στις συνηθισμένες στράτες της ζωής υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που εκτελούν υπομονετικά τη ρουτίνα της καθημερινής εργασίας τους, αγνοώντας ότι κατέχουν δυνάμεις οι οποίες, αν τίθονταν σε εφαρμογή, θα τους ύψωναν στο ίδιο επίπεδο με τους πιο διακεκριμένους ανθρώπους του κόσμου. Χρειάζεται το άγγιγμα ενός επιδέξιου χεριού για να ζητηνήσει τις ναρκωμένες αυτές ικανότητες. Τέτοιους ανθρώπους κάλεσε ο Ιησούς να γίνουν συνεργάτες Του και τους πρόσφερε το πλεονέκτημα να γίνουν σύντροφοί Του.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ, σ. 216.

Περαιτέρω μελέτη:

Ένας ευαγγελιστής διαφήμισε τις συναντήσεις που θα είχε κατ' αυτόν τον τρόπο: «Ελάτε να δείτε τον κήρυκα που σκίζει μία σελίδα της Αγίας Γραφής!» Έτσι, κατάφερε να συγκεντρώσει ένα μεγάλο ακροατήριο. Στάθηκε μπροστά σε όλους, άνοιξε την Αγία Γραφή και, προς έκπληξή τους, έσκισε μία σελίδα. «Αυτή η σελίδα», είπε, «δεν έχει καμία θέση εδώ». Είναι η σελίδα που χωρίζει την Παλαιά από την Καινή Διαθήκη.»

Ανεξάρτητα από το ποια είναι η γνώμη σας για την θεατρικότητά του, ο κήρυκας αυτός τόνισε κάτι πολύ σημαντικό. Στην πραγματικότητα αυτά τα δύο βιβλία είναι ένα. Σε όλη την Καινή Διαθήκη βρίσκονται αναφορές σε περικοπές της Παλαιάς. Καιροί και γεγονότα της Καινής Διαθήκης εξηγούνται από τον Ίδιο τον Ιησού ή από τους συγγραφείς της Καινής Διαθήκης, μέσα από αναφορές στην Παλαιά Διαθήκη. Πόσες φορές ο Ιησούς είπε, «διά να πληρωθή το ρηθέν»; Με συνεχές αναφορές στα γραπτά της Παλαιάς Διαθήκης από τον Ιησού (δείτε Ιωάν. 5/ε' 39, Λουκά 24/κδ' 27, Ματθ. 22/κβ' 29, Ιωάν. 13/ιγ' 18), τον Παύλο (Ρωμ. 4/δ' 3, 11/ια' 8, Γαλ. 4/δ' 27) και την Αποκάλυψη, όπου υπολογίζεται ότι υπάρχουν 550 αναφορές στην Παλαιά Διαθήκη, η Καινή Διαθήκη διαρκώς συνδέεται με την Παλαιά. Η Παλαιά και η Καινή Διαθήκη αποτελούν την γραπτή Θεϊκή αποκάλυψη του σχεδίου της σωτηρίας του ανθρώπου. Αν και κάποια σημεία της Παλαιάς Διαθήκης, όπως το τελετουργικό σύστημα, δεν ισχύουν πλέον για τους Χριστιανούς, δεν πρέπει να κάνουμε το λάθος να υποβαθμίσουμε την Παλαιά Διαθήκη σε σχέση με την Καινή. Η Αγία Γραφή αποτελείται και από τις δύο Διαθήκες, καθώς και από τις δύο μαθαίνουμε σημαντικές αλήθειες για τον Θεό και το σχέδιο της σωτηρίας.

Ερωτήσεις για συζήτηση:

1. Ο Σατανάς χρησιμοποίησε διάφορες μεθόδους για να πειράξει τον Ιησού, ο Οποίος δεν υπέκυψε σε κανέναν από τους πειρασμούς. Παρότι ο Ιησούς ήταν ο Κύριος, εκείνη τη στιγμή είχε «ομοίωμα σαρκός αμαρτίας» (Ρωμ. 8/η' 3) και χρησιμοποίησε την Αγία Γραφή για να αμυνθεί στους πειρασμούς του Διαβόλου. Πόσο κεντρικό ρόλο πρέπει να έχει η Αγία Γραφή στη δική μας ζωή; Πώς μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε την Αγία Γραφή για να αντέξουμε στις επιθέσεις που αντιμετωπίζουμε;
2. Γιατί η ταπεινοφροσύνη είναι σημαντικό στοιχείο για τους Χριστιανούς; Πώς μπορούμε να μάθουμε να είμαστε ταπεινοί; Πώς μπορεί ο Σταυρός να μας βοηθήσει σ' αυτό το τόσο σημαντικό θέμα;